

λάλει: ἐπὶ δύο ἡμέρας. Οὐδέποτε ἔπαυσε τοῦ νὰ καλῆ τὴν Ἰωάνναν. Εἰς μᾶτην τῷ ἔθετεν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τεμάχια πάγου εἰς τὸ στόμα· οὐδὲν ἠδύνατο νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ. Κατὰ τὰ φαινόμενα εἶχεν ἐπέλθει ὁ πυρετός. Τέλος ἐδοκίμασε καὶ τὴν τελευταίαν κρίσιν ἐπιθύρισε ἀπαξ ἔτι. Διψῶ... Ἰωάννα, σπεῦσον... φέρε μου ὕδωρ... Μετὰ ἔνλεπτόν δὲν ὑπῆρχε πλέον...

— Ὁ πατὴρ δὲν εἶχεν ἔτι τελειώσει τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, ἐξηκολούθησεν ἡ ἀγαθὴ γυνὴ μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἡ Ἰωάννα ἔπεσεν ἀναίσθητος εἰς τὰς ἀγκάλας μας. «Αἰ κύριε, ἐὰν ἐβλέπετε τὴν ἀπελπισίαν, ἥ τις τὴν κατέλαθεν, ὅτε μετὰ τινος ὥρας συνῆλθεν... Ἐν τούτοις ἡ νύξ φαίνεται ὅτι τὴν ἐπράυνε... Τὴν πρῶταν ἐνεδύθη χωρὶς λέξιν νὰ προφέρῃ, ἔλαθε δύο ἀπὸ τὰς στάμνους ἐκεῖνας, μὲ τὰς ὁποίας ἀναβιβάζομεν τὸν μηλίτην ἀπὸ τὸ ὑπόγειον καὶ διηυθύνθη εἰς τὴν θύραν. Ποῦ πηγαίνεις, παιδί μου; τὴν ἠρώτησα. — Μητέρα, ἀπεκρίθη, δὲν θὰ φέρω κρασί εἰς τοὺς θεριστάς;» Ἐξῆλθεν. Ὁ καιρὸς ἦτο ὠραῖος. Ἄλλως τε διατί νὰ τὴν ἐμποδίσω; Τὴν ἠκολουθοῦμεν μακροθῶν... Ὑπῆγεν εἰς τὸν ἀγρόν, ὅστις ὀρίζει τὴν ὁδὸν τοῦ Γρανζ, ἔστη πρὸς στιγμὴν εἰς τὸ μέρος, ἔνθα εἶχε συνομιλήσει μετὰ τοῦ Βαλεντίνου τὴν προτεραίαν τῆς ἀναχωρήσεώς του καὶ ἐπανῆλθεν τόσον ἡρεμῶς, ὡσεὶ μὴ εἶχε συμβῆ τι. Ἀλλὰ, τὴν ἑπαύριον, ἐπέστρεψεν ἐκεῖ κάτω καὶ σήμερον ἀκόμη, καθὼς ὄλας τὰς ἡμέρας ἐδῶ καὶ δύο μῆνες πηγαίνει νὰ φέρῃ οἶνον εἰς τοὺς θεριστάς.

— Τότε, ἡ δυστυχής.....

— Εἶνε τρελλή, καλέ μου κύριε, συνεπλήρωσεν ἡ δύστηνος μήτηρ ὀλοῦζουσα.

(Κατὰ τὸ Γαλλικόν)

James Desportes

ΔΕΝ ΜΕ ΓΝΩΡΙΖΕΙ!

Ἐπὶ τὰ ξένα ἐσίγω καὶ πιστός 'ς ἐσέ ξαναγορίζω.
Περῶ νὰ ἰδῶ ἂν μ' ἀγαπᾷς, ἂν μὲ θυμᾶς ἀκόμη.
Πλήρ, φεῖ! Τὰ γαῖλησου ψυχρὰ μούλιν «Δὲν σὲ γνωρίζω!»
Ἐάν νὰ σ' ἀρπάξαν τὴν καρδιά, νὰ σοῦ κλεῖψαν τὴ γνώμη.

Δὲν μὲ γνωρίζεις! Ὅμοις τί τὰ μάτια σου ἐπάθην!
Καὶ φάγνουν μέσ' ἄστ' ἀμάτιχμου ἄν κἀτί νὰ γυρεύουν;
Μὴ τὰ βροτῶν ἂν σ' ἀγαπᾷ; Ποιός εἶμαι μὴν ἐμάθην;
Ἄν μὴ, εἰπέ τους εἰμ' ἐγώ, κ' ἐκεῖνα σὲ λατρεύουν...

Δὲν μὲ γνωρίζεις! Τὴ σκληρὴ! Μά, φάξ' ἐτὴν καρδιά σου.
Ἐνα πρὸς ἓνα τὰ παλὰ γὰ γυρίσῃς τῆς εὐλᾶ.
Καὶ ἄν μ' εὐρῆς πόσον, ἰεὶ, σκληρὸ εἶν' ἡ ἀπουσία σου!
Καὶ τότ' ἂν θέλῃς, ἂν βιαστᾷς, μὲ ψυχρὰ ξαναμίλα!...

Δὲν μὲ γνωρίζεις! Ἄγ! σκληρὴ, σκληρὴ πᾶς μ' ἀπελπίσεις!
Καὶ ἀπέτομ' ἂν ἐβῆ καιρός, ποῦ νὰ μ' εὐρῆς θελήσης.
Ἡ μὲ χαμῆγέλο νὰ ρθῆς νὰ πῆς πῶς μὲ γνωρίζεις;
«Δὲν σὲ γνωρίζω!» νὰ σοῦ πῶ, «Καὶ νὰ μὲ λησμονήσης!»

Τέτιξ

ΠΩΣ ΑΜΕΙΒΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΚΡΑΤΩΝ!

Ἐν τῇ Ἀργεντιανῇ Δημοκρατίᾳ ἡ βουλευτικὴ ἢ νομοθετικὴ σύνοδος διαρκεῖ πέντε μῆνας ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου, πᾶν δὲ μέλος αὐτῆς λαμβάνει 25,000 φράγκα κατ' ἔτος.

Εἰς τὸ Βέλγιον οἱ γερουσιασταὶ δὲν ἀμειβονται μόνον οἱ βουλευταὶ λαμβάνουσι 105 φρ. καθ' ἑβδομάδα διαρκείας τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας. Τῆς συνόδου ἡ διάρκεια δὲν ὑπερβαίνει τὰς 40 ἡμέρας, ἡ δὲ ἑναρξίς γίνεταί τὴν δευτερίαν Πέμπτην τοῦ Νοεμβρίου.

Εἰς Βραζιλίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν γερουσιαστῶν ἀνέρχεται εἰς 60, ἕκαστος τῶν ὁποίων λαμβάνει 22, 500 φρ. κατ' ἔτος, ἐν ᾧ οἱ Βουλευταὶ συμποσοῦμενοι εἰς 125 λαμβάνουσιν ἐτήσιον μισθὸν 15,000 φρ. ἐκτὸς τῶν ὀδοιπορικῶν ἐξόδων. Ἡ διάρκεια τῆς νομοθετικῆς περιόδου ἐν Βραζιλίᾳ εἶνε 4 μῆνες ἀρχομένης ἀπὸ τῆς 3ης Μαΐου.

Ἐν Γαλλίᾳ οἱ γερουσιασταὶ ἀνέρχονται εἰς 300· ἡ ἀμειβὴ ἐκάστου ἐξ αὐτῶν εἶνε 15,000 φρ. ἐτησίως, ἐν ᾧ ἡ ἐτησίᾳ ἐπιχορήγησις τῶν 284 Ἀντιπροσώπων τῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰ

7. 500 φράγκα.

Ἐν Οὐγγαρία τὰ μέλη τῆς Κροατικῆς Διαίτης πληρῶνται 15 1/2 φρ. τὴν ἡμέραν, ἐν ᾧ ἡ Νοσθέρια μισθοδοτεῖ τοὺς ἀντιποροικῶν ἐξόδων. Τὸ ἐλεύθερον κράτος τῆς Ὁράνζης δίδει εἰς τοὺς νομοθέτας του 50 φρ. ἐν ᾧ ἐν Περτογαλλίᾳ ὁ νόμος τὴν ἡμερησίαν ἀμοιβὴν ὀρίζει τὸ ἥμισυ μῆλις. Ἡ Πρωσσία ἀκολουθεῖ τὴν τακτικὴν τῶν 25 φρ. καθ' ἑκάστην, ἡ δὲ Κουησλαν δία πληρῶναι ἀπὸ 26 1/2 φρ. τὴν ἡμέραν μέχρι 5,000 κατ' ἔτος. Ἐν τῇ μεσοβυρινῇ Αὐστραλίᾳ τότε συμβούλιον τῶν 24 καὶ ἡ Συνελεύσεις τῶν 52 μελῶν μισθοδοτοῦνται 5,000 φρ. Ἡ ἀνω βουλή τῆς Σουηδίας ἐκπληροῖ τὴν ἐντολήν της ἄνευ μισθοῦ τινος ἢ ἀμοιβῆς, ἐν ᾧ ἡ ἐκ 214 μελῶν συγκατεμένη Κάτω Βουλὴ μισθοδοτεῖται γλίσιχως παντὸς μέλους αὐτῆς λαμβάνοντος μῆλις 1,700 φρ. μετὰ τῶν ἐξόδων. Ἐν Σουηδία ἡ νομοθετικὴ περίοδος διαρκεῖ 4 μῆνας ἀπὸ τῆς 15 Ἰανουαρίου.

Αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι φαίνεται ὅτι μεταχειρίζονται τοὺς πολιτικούς των ἐλευθεριώτερον παντὸς ἄλλου ἔθνους, ἐξαίρουμένης τῆς Ἀργεντιανῆς Δημοκρατίας. Οἱ γερουσιασταὶ ἀνέρχονται εἰς 76, οἱ δὲ βουλευταὶ εἰς 325. Ἡ ἐτησίᾳ ἐκάστου ἐξ αὐτῶν ἐπιχορήγησις εἶνε 25,000 φρ. μετὰ τῶν ὀδοπορικῶν ἐξόδων ἐν Βικτωρίᾳ, μίᾳ τῶν μᾶλλον εὐημερουσῶν ἀποικιῶν τῆς Ἀγγλίας, οἱ πολιτικοὶ λαμβάνουσι 7,500 φρ. ἐτησίως.

Οἱ Καναδοὶ πληρῶνται τὰ μέλη τῆς βουλῆς τῶν Κοινοτήτων των 50 φρ. καθ' ἑκάστην μετὰ τῶν ὀδοπορικῶν ἐξόδων. Ἐν Ἰταλία τὸ Σύνταγμα ἀπαγορεύει τὴν πληρωμὴν ἔστω καὶ μίᾳς πέννης εἰς πολιτικούς, ἐν ᾧ αἱ Κάτω Χῶραι πληρῶνται 5,000 ἐτησίως καὶ 75 λεπτὰ τὴν ὥραν διὰ τὰ ὀδοπορικὰ ἐξόδα.

Ἡ Νέα Ζηλανδία πληρῶναι 2,500 φρ. κατ' ἔτος μετὰ τῶν ἐξόδων καὶ ἡ Δημοκρατία τῆς Παραγουάης τὸ αὐτὸ ποσὸν ἄνευ τῶν ἐξόδων. Ἐν Σερβία καὶ Ρουμανίᾳ οἱ γερουσιασταὶ μόνον τὰ ἐξόδα των λαμβάνουσιν. ἐν ᾧ διὰ μισθὸν ἔχουσι τὴν τιμὴν τῶν ἐδρῶν των.

Ἐν τῇ Βρετανικῇ, τέλος, Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, μόνον τὰ μέλη τῆς Κυβερνή-

σεως πληρῶνται, καίτοι δὲν συνέβαινε πάντοτε οὕτως. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἐδουάρδου II οἱ μισθοὶ τῶν μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου ὤριζαντο εἰς τὸ γλίσιχρον ποσὸν τῶν 4 σελληνίων διὰ τὸν ἱππότην τῆς ἐπαρχίας καὶ 2 σελληνίων διὰ τὸν πολίτην ἢ τὸν ἀστόν. Πολλὴν δὲ τὴν θυμηδίαν προξενεῖ εἰς τὰ ἀναγινώσκοντα γηραιὸν τινα ἱστορικὸν τὸ γεγονός, ὅτι πολλαὶ κοινότητες ἐζήτησαν νὰ ἀποστείλωσι καὶ αὐταὶ μέλη εἰς τὸ Κοινοβούλιον, εἰς τιμὴν τόσῃ εὐθηνῇ. Μάλιστα δὲ οἱ βουλευταὶ μῆλις μετὰ τὸ δυσκολίας κατώρθουν νὰ συλλέγωσι τὸ ἐτος μισθοῦς των. Ἀναγινώσκουσι ὅτι κατὰ τὸ 1463 ἀντιπρόσωπός τις τῆς Δόριους, ὀνόματι οἱρ Τζῶν Στραϊνῆζ, συνεφώνησεν ὅπως λάβῃ ἕνα κᾶδον καὶ ἥμισυ βαρέλιον μαινίδων (βέργαις) ἀντὶ τῶν εὐταποκτῆτων μισθῶν του.

Μέχρι τοῦ 1681 διήρκεσε τὸ σύστημα τοῦτο τῆς πληρωμῆς τῶν βουλευτῶν. Ἐκτότε κατηργήθη. Τὴν 2ην Ἀπριλίον 1870 βουλευτῆς τις, ἐπρότεινεν ἐν τῇ Βουλῇ ἕπως εἰσαχθῇ νομοσχέδιον περὶ ἀπαναφορᾶς τοῦ ἀρχαίου συστήματος τῆς πληρωμῆς τῶν Βουλευτῶν. Ἀλλ' ἡ πρότασις του αὐτῆ ἂ περρίθη διὰ ψήφων 211 κατὰ 24.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΑΝΔΕΙΣΙΑ.

Ε'. Ἐν ἀνέκδοτον Βουχενβίλ.

Ἦξει τυγχάνει γνωστὸν τὸ ὄνομα τοῦ ἐνδόξου αὐτοῦ θαλασσοπόρου, ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ οὐδεὶς σχεδὸν γινώσκει εἶναι ἡ οὐδέτης τοῦ πνεύματος, ἣτις τὸν ἐχαρακτήριζε.

Ἡμέραν τινα, διερχόμενος ἐφ' ἀμάξης τὰ Ἠλύσια παρετήρησεν ἕνα τῶν φίλων του περιπατοῦντα πλησίον τοῦ μέρους, ἐνθα ἐσφιρομάχου. Πικρευθὺς διατάσσει τὸν ἠνίοχον νὰ σταθῇ καὶ κατέρχεται τῆς ἀμάξης.

— Καλημέρα, κύριε. . . ., λέγει, χω-